

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecătorul: O. Cojocaru,

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihăilă,

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul

judecători

Svetlana Filincova,

Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fashion-Textil” prin intermediul reprezentatului, avocatul Ion Dodon, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Suruceanu Ina împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Fashion-Textil”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea ordinului și a răspunsului, obligarea emiterii ordinului, încasarea indemnizației de concediu nefolosit, salariului mediu pentru reținerea carnetului de muncă, penalităților, prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

La 02 ianuarie 2017, Suruceanu Ina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Fashion-Textil” (în continuare SRL „Fashion-Textil”), intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la anularea ordinului nr.3 din 03 octombrie 2016, prin care a fost concediată în temeiul art. 86, alin.(1), lit. e) și h) al Codului Muncii al Republicii Moldova și a răspunsului expediat prin e-mail la 30 decembrie 2016, la cererea prealabilă, prin care s-a refuzat achitarea compensației pentru concediile de muncă nefolosite, achitarea indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă și salariului mediu până la data eliberării carnetului de muncă, anularea ordinului directorului SRL „Fashion-Textil” nr. 3-10/2016 din 03 octombrie 2016, prin care a fost concediată de la întreprinderea menționată, în

temeiul art. 86, alin.(1), lit. e) și h) al Codului Muncii al Republicii Moldova, ca fiind ilegal și neîntemeiat cu efectuarea înscrisurilor necesare în carnetul de muncă, să calculeze și să-i achite indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă pentru perioada 04-28 octombrie 2016, conform certificatelor de concediu medical (foaie de boală) nr. 2442033 din 04 octombrie 2016 și nr. 2442253 din 22 octombrie 2016, prezentat angajatorului spre achitare la 31 octombrie 2016, să o concedieze de la „Fashion-Textil” SRL din 31 octombrie 2016, în baza cererii de demisie, înmănată angajatorului la 31 octombrie 2016 în baza art. 85 alin.(1) Codul Muncii și să facă înscrierile necesare în carnetul de muncă, să calculeze și să achite salariul mediu pentru reținerea carnetului de muncă până la 28 decembrie 2016, în mărime de 17734 lei, să calculeze și să achite penalități de întârziere la compensația pentru concediile nefolosite în mărime de 805,16 lei și penalități la salariul mediu pentru reținerea carnetului de muncă în mărime de 1755,66 lei, iar în total 2560,82 lei, să-i achite 50000 lei, prejudiciul moral pentru concedierea ilegală din serviciu în temeiul art. art. 86, alin.(1), lit. e) și h) al Codului Muncii al Republicii Moldova, refuzul achitării indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, refuzul concedierii acesteia în baza cererii de demisie din 31 octombrie 2016, refuzul achitării compensației pentru concediile de muncă folosite și salariului mediu pentru reținerea carnetului de muncă.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Suruceanu Ina a invocat că, ordinul contestat este unul ilegal, deoarece s-a aflat în concediu medical, astfel fiind admise și restante la plățile salariale.

Afirmă că, în perioada 04 octombrie 2016 – 28 octombrie 2016, s-a aflat pe foaie de boală, iar la data de 31 octombrie 2016, s-a prezentat la serviciu și a depus cerere de eliberare din propria inițiativă.

Menționează că, prin e-mail i-a expediat o scrisoare d-nei Natalia Ivanoglo, directorul SRL „Fashion-Textil” și a întrebat-o când o să-i fie eliberat carnetul de muncă și îi va fi achitată foaia de boală, fiindu-i comunicat că carnetul de muncă îl poate ridica, iar foaia de boală nu-i va fi achitată din motiv că a fost concediată pe articol.

Sușține reclamanta că la data de 28 decembrie 2016, și-a ridicat carnetul de muncă de la SRL „Fashion-Textil” și a constatat că prin ordinul nr.3 din 03 octombrie 2016, a fost concediată de la întreprinderea menționată în temeiul art. 86, alin.(1) lit. e) și h) Codul Muncii.

Nefiind de acord cu ordinul de concediere nr. 3 din 03 octombrie 2016, în aceeași zi, la 28 decembrie 2016 a expediat în adresa SRL „Fashion-Textil” o cerere prealabilă, iar la 30 decembrie 2016, a primit o scrisoare prin care administratorul SRL „Fashion-Textil”, i-a comunicat că cerințele înaintate de către angajator prin cererea prealabilă au fost respinse.

Consideră reclamanta că, răspunsul d-nei Natalia Ivanoglo este neîntemeiat și ilegal, iar acțiunile angajatorului privind eliberarea sa din serviciu în temeiul art.86 alin.(1), lit. e) și h) Codul Muncii și neachitarea foii de boală, a compensațiilor pentru concediile nefolosite și pentru reținerea carnetului de muncă, ca ilegale și abuzive.

Solicită reclamanta, recunoașterea ca ilegal ordinul directorului SRL „Fashion-Textil” nr. 3 din 03 octombrie 2016, prin care a fost concediată în temeiul art.86 alin.(1), lit. e) și h) Codul Muncii, recunoașterea ilegalității răspunsului la cererea prealabilă, anularea ordinului directorului SRL „Fashion-Textil” nr. 3 din 03 octombrie 2016 ca fiind ilegal și neîntemeiat, calcularea și achitarea indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă pentru perioada 04 – 28 octombrie 2016, concedierea de la SRL „Fashion-Textil ” din 31 octombrie 2016, în baza cererii de demisie înmănată angajatorului la data de 31 octombrie 2016, calcularea și achitarea compensațiilor pentru concediile nefolosite, calcularea și achitarea penalităților de întârziere la restanța salarială și compensația pentru concediile nefolosite, din data concedierii până în ziua achitării, în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere, achitarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 mii lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reprezentantul reclamantei, avocatul Slusarenco Svetlana, a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiunea inițială, solicitând: recunoașterea ca ilegal ordinul directorului SRL „Fashion-Textil” nr.3 din 03 octombrie 2016, prin care a fost concediată reclamanta în baza art. 86 alin.(1), lit. e) și h) Codul Muncii, recunoașterea ilegalității răspunsului la cererea prealabilă, anularea ordinului directorului SRL „Fashion-Textil” nr. 3 din 03 octombrie 2016 ca fiind ilegal și neîntemeiat cu efectuarea înscrierilor necesare în carnetul de muncă, calcularea și achitarea indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă pentru perioada 04 – 28 octombrie 2016, conform certificatelor de concediu nr. 2442033 din 04 octombrie 2016 și nr. 2442253 din 22 octombrie 2016, prezentat angajatorului spre achitare la 31 octombrie 2016, concedierea reclamantei de la SRL „Fashion-Textil ” din 31 octombrie 2016, în baza cererii de demisie înmănată angajatorului la data de 31 octombrie 2016 în baza art. 85 alin.(1) Codul Munci, cu efectuarea înscrierilor corespunzătoare în caretul de muncă, calcularea și achitarea reclamantei salariului mediu pentru reținerea carnetului de muncă până la 28 decembrie 2016, în mărime de 17734 lei, calcularea și achitarea penalității la compensația pentru concediile nefolosite în mărime de 805,16 lei, și penalității la salariu mediu pentru reținerea carnetului de muncă în mărime de 1755,66 lei, iar în total 2560,82 lei, achitarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 mii lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3110 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iulie 2017 cererea de chemare în judecată depusă de către Suruceanu Ina a fost admisă parțial. A fost anulat ordinul directorului SRL „Fashion-Textil” nr.3 din 03 octombrie 2016, prin care a fost concediată în temeiul art.86 alin.(1) lit. e) și h) Codul Muncii, obligată SRL „Fashion-Textil” să o concedieze pe Suruceanu Ina, în baza cererii de demisie din 31 octombrie 2016, în temeiul art. 85 alin.(1) Codul Muncii și să facă înscrierile necesare în carnetul de muncă, a fost încasat de la SRL „Fashion-Textil” în beneficiul lui Suruceanu Ina îndemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă în sumă de 507,80 lei, salariul mediu pentru reținerea carnetului de muncă din data concedierii acesteia 31 octombrie 2016 până la 28 decembrie 2016 în mărime de 17734 lei, penalități de întârziere la compensația pentru concediile nefolosite în sumă de 805,16 lei, penalități la salariu mediu pentru reținerea carnetului de muncă în mărime de 1755,66 lei, prejudiciul moral în mărime de 2 mii lei și cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 2 mii lei, în rest pretențiile reclamatei, Suruceanu Ina referitoare la anularea răspunsului, încasarea îndemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă și a prejudiciului moral au fost respinse, s-a încasat din contul SRL „Fashion-Textil” în beneficiul statului, taxa de stat, de a căror plată a fost scutită reclamanta la depunerea acțiunii în sumă de 1132,02 lei și s-a încasat din contul lui Suruceanu Ina în beneficiul SRL „Fashion-Textil” a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 200 lei .(f.d.188-189, vol I)

La 09 august 2017, SRL „Fashion-Textil” reprezentată de către directorul Ivanoglo Natalia a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iulie 2017 solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.(f.d.220)

La 25 august 2017, Suruceanu Ina a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iulie 2017 solicitând, admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iulie 2017, în partea ce ține de admiterea acțiunii menționate parțial.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 s-a dispus de a nu da curs cererii de apel depusă de apelanta SRL „Fashion-Textil” împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iulie 2017 și s-a acordat termen apelantului până la 31 octombrie 2017 pentru a prezenta apelul motivat și dovada achitării taxe de stat în mărime de 849 lei.(f.d.227-229)

La 11 octombrie 2017 SRL „Fashion-Textil”, reprezentată de directorul Ivanoglo Natalia a depus cerere de apel motivată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Fashion-Textil”, reprezentată de directorul, Ivanoglo Natalia, s-a admis apelul declarat de către apelanta Suruceanu Ina, s-a casat

parțial hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iulie 2017, în partea încasării de la SRL „Fashion-Textil” în beneficiul lui Suruceanu Ina a îndemnizației pentru incapacitate temporară de muncă în sumă de 507 lei, a prejudiciului moral în mărime de 2000 lei, a cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor de asistență juridică, și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a încasat de la SRL „Fashion-Textil” în beneficiul lui Suruceanu Ina a îndemnizației pentru incapacitate temporară de muncă în sumă de 803,20 lei, a prejudiciului moral în mărime de 6186,28 lei, și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3110 lei, în rest hotărârea judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iulie 2017, s-a menținut.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 31 ianuarie 2018 SRL „Fashion-Textil” prin intermediul reprezentantului, avocatul Dodon Ion a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iulie 2017 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă să fie respinsă integral, cu încasarea din contul lui Suruceanu Ina în beneficiul SRL „Fashion-Textil” a cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel nu a examinat obiectiv și elucidat pe deplin toate probele pertinente și concludente care au importanță nemijlocită pentru soluționarea obiectivă a litigiului, nu a studiat profund esența problemei, aplicând eronat normele materiale, procedurale, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Mai indică că, în ceea ce privește anularea ordinului nr. 3 din 03 octombrie 2016 în partea ce ține de concedierea reclamantei Suruceanu Ina în temeiul art. 86 alin.(1) lit. h) Codul Muncii, consideră Decizia Curții de Apel Chișinău și Hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) la acest capitol sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece în această parte actele judecătorești contestate au fost emise cu încălcarea esențială a normelor de drept material.

Susține că, instanțele ierarhic inferioare au constatat cu certitudine că salariata Suruceanu Ina a absentat de la serviciu la 01 octombrie 2016, între orele 13:00 - 17:00, la 03 octombrie 2016, pe parcursul întregii zile de muncă de la orele 08:00-17:10, de la 04 – 31 octombrie 2016.

Indică că, pentru toate aceste perioade, Suruceanu Ina a prezentat certificate medicale doar pentru cea de-a 3 perioadă și anume de la 04-31 octombrie 2016, iar pentru celelalte perioade nu a prezentat angajatorului și nici instanței de judecată certificate sau un alt înscris ce ar motiva absența acesteia de la serviciu pe motive de boală.

Specifică că, abia la 04 octombrie 2016, după ce ultima a fost informată telefonic despre faptul că este concediată, Suruceanu Ina a mers la medic și „și-a

deschis” concediu medical.

Consideră SRL „Fashion-Textil” certificatul de concediu medical deschis de Asociația Teritorială Buiucani pe numele lui Suruceanu Ina ca fiind deschis neîntemeiat și fără necesitate, mai mult ca atât acesta a fost deschis cu scopul de a mușamaliza absența nemotivată de la serviciu a salariatei, Suruceanu Ina.

Consideră recurentul că, hotărârea primei instanței și decizia Curții de Apel Chișinău în partea anulării ordinului nr.3 din 03 octombrie 2016 neîntemeiate și ilegale, ori instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat art. 86 alin.(1) lit. h) Codul Muncii, nu au aplicat art.10 alin.(1) lit a) și lit. d), art. 206 alin.(1), lit. d) Codul Muncii.

Mai consideră că, concedierea salariatului este atribuția exclusivă a angajatorului și că nimeni nu poate impune angajatorului să concedieze salariatul său.

Sușține că, dat fiind faptul că certificatele medicale prezentate de Suruceanu Ina sunt ilegale și neîntemeiate, dar și ținând cont de răspunsul Inspecției Muncii către reclamantă din 08 februarie 2017, unde expres este menționat că certificatul de concediu medical nu poate fi achitat, deoarece Suruceanu Ina a fost concediată înainte de deschiderea certificatului de concediu medical, iar aceasta nu a solicitat printr-o cerere restabilirea la locul de muncă, este inechitabil obligarea angajatorului să achite din contul său certificatele de concediu medical, ținând cont de faptul că Suruceanu Ina a absentat nemotivat de la serviciu în perioada 01 – 03 octombrie 2016, precum și începând cu 04 octombrie 2016, de vreme ce s-a constatat că certificatele medicale prezentate de Suruceanu Ina au fost eliberate și prelungite neîntemeiat.

Insistă SRL „Fashion-Textil” asupra faptului că, temei pentru achitarea salariului mediu pentru reținerea carnetului de muncă nu există și nici temei de achita penalități pentru achitarea cu întârziere a sumei salariului mediu pentru reținerea carnetului de muncă, deoarece nu există temei pentru achitarea sumei de bază și subsecvent a penalităților, dat fiind faptul că plata salariului în asemenea cazuri poate avea loc doar dacă salariatul a fost în imposibilitate de a se angaja la un alt loc de muncă din motivul lipsei carnetului de muncă.

Menționează SRL „Fashion-Textil” că Suruceanu Ina nu a prezentat careva probe că nu s-ar fi putut angaja la serviciu după 31 octombrie 2016 din motiv că nu avea carnetul de muncă.

Specifică că, nu a fost posibilă eliberarea carnetului de muncă a lui Suruceanu Ina la ziua concedierii 03 octombrie 2016, deoarece ultima a părăsit locul său de muncă și la 03 octombrie 2016 nu s-a prezentat la serviciu fără nici un temei și abia la 27 decembrie 2016, în timpul pauzei de masă, ultima s-a prezentat pentru a-și lua carnetul de muncă, iar la 28 decembrie 2016, carnetul de muncă a fost eliberat reclamantei.

Consideră SRL „Fashion-Textil” că nu sunt temeiuri întemeiate pentru a achita lui Suruceanu Ina careva prejudicii morale, deoarece prin acțiunile angajatorului careva prejudiciu moral nu i-a fost adus reclamantei, ba dimpotrivă, ultima prin faptul că a părăsit locul de muncă neîntemeiat a adus prejudicii materiale angajatorului.

La 19 martie 2018, Ina Suruceanu a depus referință la cererea de recurs declarată de SRL „Fashion-Textil” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 în care indică că nu este de acord cu recursul declarat de SRL „Fashion-Textil” și solicită să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fashion-Textil” prin intermediul reprezentatului, avocatul Ion Dodon în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în

cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fashion-Textil” prin intermediul reprezentatului, avocatul Ion Dodon, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432

alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fashion-Textil” prin intermediul reprezentatului, avocatul Ion Dodon, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fashion-Textil” prin intermediul reprezentatului, avocatul Ion Dodon, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean